

ÚSTAVNÍ SOUD

JOŠTOVA 8, 660 83 BRNO

Vážený pan

V Brně dne 7. března 2017
Sp. zn. SPR. ÚS 22/17

Vážený pane,

Ústavnímu soudu byla dne 20. února 2017 doručena Vaše žádost o poskytnutí informací dle zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Jak již Vám bylo sděleno dříve, Ústavní soud není nadán žádným inkvizičním oprávněním, sám aktivně nezjišťuje, zda dochází k ovlivňování nezávislosti soudů exekutory a nemůže ani přijímat žádná obecná opatření k zamezení takového nežádoucího jednání. Činností exekutorů se může zabývat pouze v rámci řízení o ústavní stížnosti osoby, která má za to, že tímto způsobem byla porušena její ústavně zaručená práva. Ústavní soud rovněž není oprávněn činit kroky ke zvýšení informovanosti občanů, vyjma případů, kdy veřejnost seznamuje s výstupy své rozhodovací činnosti.

K otázce položené v části písm. d) lze odpovědět, že ze strany Ústavního soudu k cenzuře nedošlo.

Pokud Vás v písm. e) žádosti zajímá, proč nejsou v databázi NALUS zveřejněna úplná znění ústavních stížností, pak se tak děje proto, že zákon č. 106/1999 Sb. umožňuje, pokud jde o soudní rozhodování, zveřejňovat toliko rozhodnutí soudů, nikoliv soudní podání, činěná účastníky řízení. Databáze je koncipována jako databáze rozhodnutí, nikoliv evidence spisů Ústavního soudu. Ostatně uváděná zákonná výlučka z poskytování informací veřejnosti je pouze reflexí práva na ochranu soukromí stěžovatelů. Toto právo je zakotveno v čl. 10 Listiny jako právo na zachování lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a ochranu dobrého jména, právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života a v neposlední řadě právo na ochranu před neoprávněným zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě. Tato práva v tomto případě převáží právo veřejnosti na informace, kterému je učiněno zadost zpřístupněním všech konečných rozhodnutí Ústavního soudu.

V písm. f) Vaší žádosti jste se zřejmě dotazoval na nedostatky v realizaci práva na

